

พระราชบัญญัติตั้ง

พุทธศักราช ๒๔๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยามรราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรรวบรวมกฎหมายอันว่าด้วยล้อเลื่อนและตราขึ้นใหม่

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป ฉะเพาะประเภทล้อเลื่อนในท้องที่ที่ได้ใช้พระราชบัญญัติล้อเลื่อน พระพุทธศักราช ๒๔๖๐ อยู่แล้ว ถ้าจะให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในท้องที่อื่นใด เมื่อใดจะได้ประกาศให้ใช้ โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ นอกจากพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พระพุทธศักราช ๒๔๖๐ และบรรดาพระราชบัญญัติล้อเลื่อนแก้ไขเพิ่มเติมกับบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่พระราชบัญญัติขนาดเกวียน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕ พระราชบัญญัติรถลาก

รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ และพระราชบัญญัติรถจ้าง รัตนโกสินทรศก ๑๒๔ กับบรรดาประกาศพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินั้น ๆ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงไว้เห็นเป็นอย่างอื่น

(๑) “ ล้อเลื่อน ” หมายความว่า ยานพาหนะ เช่น รถเกวียนอันประกอบด้วยเพลและล้อ ซึ่งเคลื่อนไปได้ด้วยกำลังคนหรือสัตว์ ทั้งนี้ไม่รวมถึงรถลากและรถจ้างซึ่งกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติรถลากและรถจ้างในท้องที่ที่ใ้พระราชบัญญัตินั้น ๆ หรือล้อเลื่อนสำหรับเด็กซึ่งผู้ใหญ่ไม่อาจใช้เป็นพาหนะได้

(๒) “ ล้อเลื่อนรับจ้าง ” หมายความว่า ล้อเลื่อนซึ่งใช้สำหรับขนส่งโดยมีสินจ้าง นอกจากเกวียน

(๓) “ ขับขี่ ” หมายความว่า ตลอดถึงการลากขึ้นด้วย

(๔) “ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติกิจการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงในกรณีต่อไปนี้ได้

(๑) กำหนดระยะเวลาเสี้ยค่าธรรมเนียม อัตราค่าธรรมเนียม แบบพิมพ์ในการจดทะเบียนและการออกใบอนุญาตล้อเลื่อน และผู้ขับขี่ย้อเลื่อน ค่าธรรมเนียมนั้นให้พิจารณากำหนดตามสภาพแห่งท้องถิ่นในจังหวัดนั้น ๆ แต่ต้องไม่เกินกว่าอัตราในท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดยกเว้น การจดทะเบียน หรือค่าธรรมเนียม ในการจดทะเบียน หรือการออกใบอนุญาตแก่ล้อเลื่อนบางประเภท หรือล้อเลื่อนซึ่งใช้เพื่อประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด โดยเฉพาะ หรือล้อเลื่อนในที่บางแห่งซึ่งมีทางที่ใช้ล้อเลื่อนนั้นได้โดยจำกัด ทั้งนี้ให้รวมตลอดถึงผู้ขับขี่ย้อเลื่อนนั้น ๆ ด้วย

(๓) กำหนดลักษณะ และราคาเครื่องหมายสำหรับล้อเลื่อนซึ่งจดทะเบียน กับ เครื่องหมายสำหรับผู้ขับขี่ย้อเลื่อนรับจ้าง แต่ต้องไม่เกินกว่าอัตราในท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำหนดรูป ลักษณะ ขนาด และน้ำหนักของล้อเลื่อน กับน้ำหนักบรรทุก ซึ่งจะพึงจดทะเบียนได้

(๕) วางข้อกำหนดให้ล้อเลื่อนซึ่งจดทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบ เช่น ตะเกียง ห้ามล้อ อาณัติสัญญาณ เครื่องยึดเหนี่ยว เครื่องหมายทะเบียนและอื่น ๆ

(๖) ในส่วนที่เกี่ยวกับล้อเลื่อนรับจ้าง ให้มีอำนาจตั้ง
ต่อไปได้ด้วย

(ก) วางข้อกำหนดเกี่ยวกับการรับจ้าง ตลอดถึงเครื่อง
แต่งกายของผู้ขับขี่ และผู้เก็บค่าโดยสาร

(ข) กำหนดจำนวนล้อเลื่อนที่จะอนุญาตให้จดทะเบียน
ในจังหวัดหนึ่ง ๆ

(ค) กำหนดให้เจ้าของล้อเลื่อนรับจ้างมีสมุดบัญชีแสดง
รายการในการใช้ล้อเลื่อนรับจ้าง

(๗) ตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินี้

(๘) กำหนดการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจดทะเบียนและออกใบอนุญาตล้อเลื่อน

มาตรา ๖ ล้อเลื่อนจะใช้บนทางหลวงได้ต่อเมื่อได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่จะนำล้อเลื่อนไปจดทะเบียนหรือย้ายขนล้อเลื่อนนั้น

ล้อเลื่อนซึ่งเป็นของกระทรวงกลาโหม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ขึ้นเพื่อการจดทะเบียนและออกใบอนุญาต

ล้อเลื่อนซึ่งเป็นของกรมโยธาเทศบาล หรือของเทศบาล หรือล้อเลื่อนของรัฐบาลหรือของสภาเทศบาลซึ่งใช้ในการแพทย์ของรัฐบาล หรือของสภาเทศบาลเป็นปกติต้องจดทะเบียน และรับใบอนุญาต แต่ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

มาตรา ๗ ใบอนุญาตล้อเลื่อนมี ๒ ชนิด คือ

(๑) ใบอนุญาตล้อเลื่อนส่วนบุคคล

(๒) ใบอนุญาตล้อเลื่อนรับจ้าง

มาตรา ๘ ล้อเลื่อนที่จดทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นล้อเลื่อนส่วนบุคคลนั้น นอกจากเกี่ยวแล้ว ห้ามมิให้ใช้รับจ้าง

มาตรา ๙ ห้ามมิให้รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตล้อเลื่อนใดๆ เว้นแต่จะปรากฏว่าล้อเลื่อนนั้นมั่นคงแข็งแรง และได้ปฏิบัติตามกฎกระทรวง

พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกให้เจ้าของล้อเลื่อนนำล้อเลื่อนไปให้ตรวจก่อน เพื่อจดทะเบียนณ เวลาและสถานที่ตาม แต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๐ สำหรับล้อเลื่อนที่นำจากต่างประเทศมาใช้
ในราชอาณาจักรชั่วคราวนั้น ถ้ารัฐบาลสยามกับรัฐบาลของ
ประเทศที่นำล้อเลื่อนมานั้น มิได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น
ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ล้อเลื่อนของ นักท่องเที่ยว
เที่ยวทางไกล

มาตรา ๑๑ ใบอนุญาตล้อเลื่อนส่วนบุคคล ให้ใช้ได้
ทั่วราชอาณาจักร

ใบอนุญาตล้อเลื่อนรับจ้างให้ใช้ได้ภายใน เขตต์ออกใบ
อนุญาตให้ เว้นแต่จะใช้สำหรับขนส่งออกนอกเขตต์ชั่วคราว
คราวเป็นพิเศษ

ล้อเลื่อนรับจ้าง จะใช้ขนส่งออกนอกเขตต์ที่ได้รับ
อนุญาตเข้าไปในเขตต์ ที่อัตราค่าธรรมเนียมสูงกว่าได้
ต่อเมื่อได้เสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นให้เท่าอัตราของเขตต์
ที่เข้าไป

มาตรา ๑๒ ใบอนุญาตล้อเลื่อนทุกชนิดนอกจากเกวียน
ให้มีอายุใช้ได้เพียงวันที่ ๓๑ มีนาคม ไม่ว่าใบอนุญาตนั้น
จะออกเมื่อใด

มาตรา ๑๓ ล้อเลื่อนซึ่งได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาต
จะต้องติดเครื่องหมายตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้

ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขเครื่องหมายหรือนำเครื่องหมาย เช่นว่านี้ไปติดล้อเลื่อนอื่น

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองล้อเลื่อนยอมให้บุคคลอื่น ซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับขี่ย้อเลื่อนขับขี่ย้อเลื่อนเว้นแต่เกวียน

มาตรา ๑๕ ถ้าปรากฏว่าล้อเลื่อนใดไม่มั่นคง หรือขาดรูปลักษณะซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

๑. ตรวจล้อเลื่อนหรือสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแล้วแต่กรณีนำล้อเลื่อนไปให้ตรวจก็ได้

๒. ยึดใบอนุญาตล้อเลื่อนไว้จนกว่าจะได้จัดให้ล้อเลื่อนนั้นมีความมั่นคงและรูปลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดไว้ก็ได้
ระหว่างยึดใบอนุญาต จะใช้ล้อเลื่อนนั้นบนทางหลวงไม่ได้

มาตรา ๑๖ เมื่อมีการโอนกรรมสิทธิ์ล้อเลื่อน ให้ผู้โอนและผู้รับโอนพร้อมกันไปแจ้งณสำนักงานจดทะเบียนล้อเลื่อนหรือสถานีตำรวจแห่งใดแห่งหนึ่งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันโอน

เมื่อเจ้าของล้อเลื่อนตาย ให้ทายาทผู้รับมรดก หรือผู้จัดการมรดกแล้วแต่กรณี แจ้งต่อสำนักงานจดทะเบียนล้อเลื่อน หรือสถานตำรวจที่เจ้าของล้อเลื่อนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ภายในสามเดือนนับแต่วันตาย

หมวด ๒

การจดทะเบียนและออกใบอนุญาตขับขี่

มาตรา ๑๗ การฝึกหัดขับขี่ล้อเลื่อนนั้น จะฝึกหัดบนทางหลวงก็ได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ใบอนุญาตให้ฝึกหัดขับขี่ล้อเลื่อนนั้น ให้กำหนดวันเวลา และเขตต์ทางหลวงที่อนุญาตให้ทำการฝึกหัด

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้บุคคลใดขับขี่ล้อเลื่อน นอกจากเกวียนบนทางหลวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตขับขี่จากพนักงานเจ้าหน้าที่

สำหรับผู้ขับขี่ล้อเลื่อนที่เป็นของกระทรวงกลาโหม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ขึ้นเพื่อการออกใบอนุญาตขับขี่

มาตรา ๑๙ ใบอนุญาตขับขี่นั้น แบ่งออกเป็นสองประเภท
(๑) ใบอนุญาตขับขี่รถจักรยาน

(๒) ใบอนุญาตขับขี่ล้อเลื่อนอื่นนอกจากเกวียน

ใบอนุญาตเหล่านี้ให้ใช้ได้ทั่วราชอาณาจักรตลอดเวลา สิบสองเดือน นับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้นำใบอนุญาตขับขี่ล้อเลื่อนประเภทหนึ่งไปใช้ขับขี่ล้อเลื่อนอีกประเภทหนึ่ง

มาตรา ๒๑ ล้อเลื่อนใดใช้กำลังบุคคลลากเข็นมากกว่า คนหนึ่ง ในบรรดาผู้ลากเข็นนั้นจะมีใบอนุญาตขับขี่ล้อเลื่อนเพียงคนเดียวก็ได้

มาตรา ๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตให้เป็นผู้ขับขี่ล้อเลื่อนได้แต่บุคคลซึ่งมีลักษณะ และคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ล้อเลื่อนส่วนบุคคล

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๓ ปี

(ข) มีร่างกายสมบูรณ์ประกอบและสามารถขับขี่ล้อเลื่อนได้

(ค) รู้ข้อบังคับการจราจร

(ง) รู้การขับขี่ล้อเลื่อนชนิดนั้น

(๒) ล้อเลื่อนรับจ้าง

นอกจากมีลักษณะและคุณสมบัติที่ตั้งบัญญัติไว้ในอนุมาตรา ๑ (ข) (ค) และ (ง) แล้ว ต้องมีลักษณะและคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๗ ปี

(ข) มีความรู้ภาษาไทยพอสมควร

(ค) รู้ถนนหนทางแห่งเขตต์ซึ่งได้รับใบอนุญาตพอสมควร

(ง) ปราศจากโรคติดต่อซึ่งเป็นภัยหรือเป็นที่น่ารังเกียจแก่ประชาชน

(จ) ไม่เคยทำความผิดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกตามกฎหมายลักษณะอาญา

(๑) ฐานสมคบกันเป็นอั้งยี่และเป็นสื่อโจรผู้ร้าย ตามมาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๔

(๒) ฐานกระทำให้เกิดภัยอันตรายแก่สาธารณชน ฯลฯ ตามมาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๔

(๓) ฐานข่มขืนกระทำชำเราตามมาตรา ๒๔๓ มาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ วรรค ๒ และมาตรา ๒๔๖

(๔) ฐานประทุษร้ายแก่ชีวิตและร่างกาย ตามมาตรา ๒๔๕ ถึงมาตรา ๒๕๕

(๕) ฐานกระทำให้เสื่อมเสียอิสสรภาพ ตามมาตรา ๒๖๘ ถึงมาตรา ๒๗๐ และมาตรา ๒๗๒ ฉะเพาะเกี่ยวกับ มาตรา ๒๗๐ กับมาตรา ๒๗๓ ถึงมาตรา ๒๗๗

(๖) ฐานลักทรัพย์ วิวาททรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และฐานสลัดตามมาตรา ๒๕๓ ถึงมาตรา ๓๐๒

(๗) ฐานกรรโชก ตามมาตรา ๓๐๓

(๘) ฐานขักขอกทรัพย์อันต้องอาญา ตามมาตรา ๓๑๔ และมาตรา ๓๑๗ ถึงมาตรา ๓๑๕

(๙) ฐานรับของโจร ตามมาตรา ๓๒๑ ถึงมาตรา ๓๒๓

(๑๐) ฐานทำให้เสียทรัพย์ ตามมาตรา ๓๒๔ และมาตรา ๓๒๕

(๑๑) ฐานกระทำให้เกิดภัยอันตรายแก่สาธารณชน ฯลฯ ในความผิดลหุโทษ ตามมาตรา ๓๓๕ อนุมาตรา ๑๓

(๑๒) ฐานประทุษร้ายต่อทางไปมา ฯลฯ ในความผิด ลหุโทษ ตามมาตรา ๓๓๖ อนุมาตรา ๑๕

แต่ทั้งนี้ ถ้าพ้นโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ เดือน พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบอนุญาตขับขี่ให้ก็ได้

มาตรา ๒๓ ผู้ขับขี่ล้อเลื่อนนอกจากเกวียนจะต้องมีใบ อนุญาตขับขี่อยู่กับตัวขณะขับขี่ และต้องนำออกแสดงเมื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจ

มาตรา ๒๔ ถ้าผู้ถือใบอนุญาตขับขี้อัตโนมัติหรือคน
สมบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจ
ยึดใบอนุญาตนั้นไว้ จนกว่าผู้ถือใบอนุญาต จะกลับ มีลักษณะ
หรือคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ แต่ถ้ลักษณะ
หรือคุณสมบัติที่ขาดนั้นไม่อาจกลับคืนได้ ก็ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ถอนใบอนุญาตนั้นได้ทันที

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๕ ผู้ใด กระทำ ความผิดอย่างหนึ่ง อย่างใด ดัง
ต่อไปนี้

(๑) ใช้ล้อเลื่อนที่มีได้จดทะเบียน และรับใบ อนุญาต
หรือใช้ล้อเลื่อนซึ่งใบอนุญาตได้ถูกยึดหรือเพิกถอนเสียแล้ว

(๒) ใช้ล้อเลื่อนที่จดทะเบียนและรับอนุญาตแล้วบรรทุก
คนหรือของเกินอัตราซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๓) ใช้ล้อเลื่อนโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี้อัตโนมัติ หรือ
โดยใบอนุญาตขับขี้อัตโนมัติได้ถูกยึดหรือเพิกถอนเสียแล้ว

ให้ลงโทษปรับเป็นเงินไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๒๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้ขับขี้อัตโนมัติ กระทำ
ความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ละเลยไม่ติด เครื่องหมาย ที่ ล้อ เลื่อน ซึ่ง ได้ จัด
ทะเบียนและรับใบอนุญาตแล้วให้ครบถ้วน

(๒) ละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามความ
ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) ละเลยไม่แจ้งความตามมาตรา ๑๖ วรรค ๑
ให้ลงโทษปรับเป็นเงินไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดละเลยไม่แจ้งความตามมาตรา ๑๖ วรรค
๒ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับเป็นเงินไม่เกินสิบสองบาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนและ
ออกใบอนุญาตตลอดเดือน

เลขที่	ประเภท	อัตราอย่างสูง ไม่เกินปีละ	หมายเหตุ
๑	รถจักรยาน	๓ บาท	
๒	รถจักรยานไม่เกิน ๒ ล้อ รถจักรยานตั้งแต่ ๓ ล้อขึ้นไป สำหรับใช้ส่วนบุคคล	๔ บาท	
๓	รถจักรยานตั้งแต่ ๓ ล้อขึ้นไป สำหรับใช้รับจ้าง ในจังหวัด พระนครและธนบุรี	๑๒ บาท	
๔	ในจังหวัดอื่นๆ ตลอดเดือนซึ่งตากขึ้นด้วยกำลัง สัตว์ นอกจากเกวียน	๖ บาท ๑๕ บาท	

เลขที่	ประเภท	อัตราอย่างสูง ไม่เกินปีละ	หมายเหตุ
๕	<p>๕ เดือน ช่างตากเส้นด้วยกำลัง คนเกินกว่า ๑ คน</p>	๑๐ บาท	
๖	<p>๕ เดือน ช่างตากเส้นด้วยกำลัง คน ๑ คน</p>	๕ บาท	
๗	<p>๕ เดือน <u> </u> เกี่ยวน</p>	๑ บาท	<p>ให้ตัดลดค่าของ เกี่ยวนและได้รับเครื่อง หมายตามความในมาตรา ๑๓ ด้วย</p>

อัตราค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนผู้จัดซื้อเดือน
และเครื่องหมาย

เลขที่	ประเภท	สำหรับกา รออกใบอนุญาต	สำหรับการต่อ ใบอนุญาต	หมายเหตุ
๑	ผู้ซื้อ ใบอนุญาตข้บริษักรยาน	ครั้งละ ๑ บาท	ครั้งละ ๑ บาท	
๒	ใบอนุญาตข้จัดเดือนนอก จากแคว้น	ครั้งละ ๑ บาท	ครั้งละ ๑ บาท	
๓	เครื่องหมาย เครื่องหมายสำหรับซื้อ ขงจดทะเบียน	แผ่นละ ๑ บาท		
๔	เครื่องหมายสำหรับซื้อ เดือนรับจ้าง	แผ่นละ ๑ บาท		